

C194 – BIN16

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

22 mei 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de interpretatie van artikel 229 van het Gemeentedecreet in relatie tot de bestuursorganen van verzelfstandigde agentschappen in de sectoren cultuur, jeugd en sport

1

Vraag om uitleg van de heer Tom Dehaene tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de stand van zaken rond het OCMW-maxidecreet

5

Voorzitter: de heer Kurt De Loor

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de interpretatie van artikel 229 van het Gemeentedecreet in relatie tot de bestuursorganen van verzelfstandigde agentschappen in de sectoren cultuur, jeugd en sport

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik wil een vraag stellen om duidelijkheid te creëren omtrent een artikel van het Gemeentedecreet dat betrekking heeft op het cultuur-, jeugd- en sportbeleid, meer bepaald op de bestuursorganen en hun samenstelling.

Artikel 229 van het Gemeentedecreet bepaalt: “De volgende personen kunnen niet worden voorgedragen of aangewezen als vertegenwoordiger of bestuurder in een gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap: (...) 4° de leden van een bestuurs- of controleorgaan van een rechtspersoon of de werknemer van een rechtspersoon waarin het agentschap niet deelneemt en die activiteiten uitoefent in dezelfde beleidsdomeinen als het agentschap.” Met deze bepalingen legt het artikel onveranderbaarheidsregels op voor vertegenwoordigers of bestuurders in EVA’s. De motivatie hiervoor is het voorkomen van belangenvermenging.

Tijdens de bespreking van het ontwerp van decreet in deze commissie vroeg mijn toenmalige collega de heer Lauwers nadere toelichting. U hebt daar toen een antwoord op gegeven, mijnheer de minister, maar niettemin blijft er discussie bestaan over de interpretatie, vooral in de culturele sector. Met deze vraag wil ik die discussie afsluiten en duidelijkheid creëren. Uit uw antwoord van destijds kan ik afleiden dat u belangenvermenging wilt vermijden. Uiteraard mogen mensen niet in een situatie komen waarbij ze rechter en partij zijn. Het zou onlogisch zijn dat een boekhandelaar ook als bestuurder van een openbare bibliotheek zou fungeren, zeker als die het statuut heeft van een privaatrechtelijk agentschap, een vzw. Dergelijke situaties zijn duidelijk. Belangenvermenging is hier zeer herkenbaar en moet worden uitgesloten.

Een stringente toepassing van deze regel heeft ook een meer verregaand gevolg, namelijk dat waardevolle inzet en knowhow verloren gaan, terwijl het gevaar van belangenvermenging in de niet-commerciële sector wellicht gering is. Dit zegt ook professor Dujardin in een publicatie ‘Het Gemeente- en Provinciedecreet’ in de

reeks Recht in de Gemeente. Het kan niet de bedoeling zijn elke verenigingsverantwoordelijke, elk personeelslid of elke bestuurder van een niet-commerciële culturele organisatie van de bestuursorganen van het agentschap uit te sluiten. Elke geïnteresseerde is meestal ook actief in verenigingen en organisaties. Men vindt haast geen geïnteresseerden die nergens actief zijn.

Tijdens de bespreking van het ontwerp van decreet ging het daar al over. Op de vraag of een directeur van een lokale vereniging die programmeert in een gemeenschapscentrum, lid kan zijn van het bestuur van datzelfde gemeenschapscentrum, antwoordde u: “Hier moet vooral het gezond verstand gebruikt worden.” Ik kan me daar goed in vinden, maar het biedt juridisch te weinig garanties. Ik citeer verder: “Als iemand die bezig is met cultuur in zo’n vzw zit, wordt het gevaarlijk als hij zichzelf vanuit de gemeentelijke vzw opdrachten gaat geven en gaat factureren aan die vzw. Vanaf het ogenblik dat de gemeentelijke vzw contracten gaat sluiten met de privé-vzw waarvan de persoon directeur is, komt men terecht in een situatie van rechter en partij. Als hij daar alleen zit omwille van zijn ervaring, is er geen probleem.” Twee belangrijke elementen uit dit citaat zijn de factuur en de ervaring. Met een factuur wordt een soort transactie aangeduid. U maakt daarnaast een onderscheid tussen lidmaatschap vanuit ervaring en vanuit potentiële belangenvermenging.

Het is logisch dat de zaakvoerder van een bedrijf dat regelmatig klank- of lichtmateriaal verhuurt of levert aan een cultuurcentrum, een leverancier van boeken aan een bibliotheek of een drankleverancier aan een cafetaria van een sportcentrum, geen lid kan zijn van het bestuursorgaan. Maar een directeur, programmeur of bestuurder van een kunstencentrum, in casu een privé-vzw erkend op basis van het Kunstendecreet, die regelmatig lokalen huurt voor culturele activiteiten in de infrastructuur die wordt beheerd door het agentschap, bevindt zich toch niet in een situatie van rechter of partij? Idem voor de medewerkers of bestuurders van een basketbalvereniging die gebruik maken van het sportcentrum dat wordt geëxploiteerd door een autonoom gemeentebedrijf.

Met deze voorbeelden wil ik aantonen dat het om een complexe situatie gaat. Ik veroorloof mij om een zinnetje aan artikel 229 toe te voegen als achtergrond bij deze vraag om uitleg. Ik lees nog even punt vier met het zinnetje erbij: “... de leden van een bestuurs- of controleorgaan van een rechtspersoon of de werknemer van een rechtspersoon waarin het agentschap niet deelneemt, die activiteiten uitoefent in dezelfde beleidsdomeinen als het agentschap en – en dit is mijn toe-

voeging – die regelmatig en tegen betaling diensten levert aan het gemeentelijk extern verzelfstandigd agentschap”. Ik veroorloof me deze ‘ingreep’ om mijn vraagstelling te duiden.

Ik heb een zestal vragen. Ten eerste, heeft de bepaling in artikel 229, ten vierde enkel betrekking op commerciële rechtspersonen? Of heeft die ook betrekking op non-profit rechtspersonen uit het jeugdwerk, de sportwereld of de culturele sector?

Ten tweede, zo ja, welke criteria moet de gemeente hanteren om te bepalen of er sprake zou kunnen zijn van belangenvermenging?

Ten derde, de meest courante relatie tussen een beheerder van een infrastructuur en een gebruiker is deze: een private vzw is een regelmatige gebruiker van de infrastructuur die wordt beheerd door een verzelfstandigd agentschap en betaalt daarvoor ook een vergoeding zoals een huurgeld of een retributie. Is er in dit geval sprake van belangenvermenging? Indien het antwoord ja is, dan kan geen enkel bestuurslid of werknemer van een culturele organisatie in het bestuursorgaan worden opgenomen?

Ten vierde, wat is de precieze betekenis van “die activiteiten uitoefent in dezelfde beleidsdomeinen als het agentschap”? Wat moet ik verstaan onder die ‘beleidsdomeinen’? De interpretatie van dit begrip is van groot belang om onverenigbaarheden te kunnen inschatten. Neem bijvoorbeeld een openbare bibliotheek. Gaat het dan over het brede beleidsdomein ‘cultuurspreiding’? Dan zijn vrijwel alle bestuurders van culturele vzw’s uitgesloten. Gaat dit over ‘cultuurspreiding via gedrukte of audiovisuele materialen’? Dan zijn al heel wat minder bestuurders uitgesloten, maar wel bijvoorbeeld bestuurders van ‘Davidsfondsachtige’ vzw’s, dus van organisaties die zelf boeken uitgeven of verdelen. Of kan beleidsdomein eng geïnterpreteerd worden als ‘het bibliotheekwerk’? Dan zijn vrijwel geen bestuurders van culturele vzw’s uitgesloten.

Ten vijfde, hoe verhoudt artikel 229, ten vierde zich ten opzichte van het Cultuurpact dat met name het medebeheer van de gebruiker garandeert? Ik verwijs naar artikel 9 voor de drie formules van het Cultuurpact, maar die kent u ongetwijfeld ook.

Ten zesde, geldt artikel 229, ten vierde ook voor de bestuurders of werknemers van organisaties uit het jeugdwerk, de sportwereld of de culturele sector die geen rechtspersoon zijn maar werken als een feitelijke vereniging?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, geachte collega’s, ik ben blij dat u die vraag stelt. Vandaag

functioneert de sector van de vrije tijd – jeugd, cultuur, sport, toerisme – vaak volgens een bepaalde traditie, want in de beheersorganen zetelen soms mensen die er al sinds jaar en dag inzitten. Het is soms een probleem dat er weinig nieuwe mensen bijkomen. Ook al wil men andere mensen aantrekken, men vindt die niet altijd. Een van de grote problemen, maar tegelijkertijd een van de grote uitdagingen, is hoe men nog mensen warm kan krijgen om zich permanent te engageren voor het verenigingsleven. Occasioneel willen mensen zich nog wel inzetten voor de goede zaak. Op de dag van het schoolfeest werkt men zich uit de naad om het oudercomité te helpen, maar zelf aansluiten bij het oudercomité en een keer per maand vergaderen doet men niet.

Het begrip ‘gezond verstand’ vind ik daarin heel belangrijk en vooral het vermijden van belangenvermenging. Desnoods moeten we eens gaan samen zitten want ik krijg daar heel weinig klachten over. Moesten er concrete problemen zijn met concrete casussen, dan heb ik er geen enkel probleem mee om met de mensen rond de tafel te gaan zitten, eventueel met de VVSG en het steunpunt Cultuur Lokaal erbij.

Wat voor mij bijvoorbeeld niet kan, is dat iemand die een boekingskantoor van artiesten heeft, zou zetelen in een programmatie-vzw. Die persoon kan er alle belang bij hebben om zijn eigen artiesten te laten boeken of om bepaalde mensen niet te laten optreden in het cultureel centrum. Een ander voorbeeld is dat iemand die een tennis- en squashcentrum uitbaat, niet kan zetelen in een agentschap dat sportinfrastructuur uitbaat. Hij kan er misschien alle belang bij hebben om te zeggen dat in de gemeentelijke sportinfrastructuur alle sporten kunnen behalve tennis en squash omdat dat nadelig is voor de privésector, te begrijpen hijzelf. Maar dat is nogal evident.

Wat doe je met een aannemer die al dertig jaar voorzitter is van de lokale voetbalvereniging? Het is een voorbeeld uit mijn eigen gemeente, maar het kan gelden voor heel Vlaanderen. De man in kwestie sponsort de club ook. Kan die man deel uitmaken van een agentschap dat zich bezighoudt met de sport? Wat zeker niet kan, is dat hij werken gaat uitvoeren aan de gemeentelijke sportinfrastructuur. Dan zou hij immers rechter en partij zijn. Als hij in de beheersorganen zit die het bestek goedkeuren, kan hij maatwerk voor zichzelf creëren.

We zullen altijd met een gedeelte casuïstiek blijven zitten. We kunnen natuurlijk alles heel strak reglementeren, maar dan bestaat de sector, die puur op vrijwilligers draait, morgen niet meer. Die sector kenmerkt Vlaanderen heel sterk op het gebied van sport, cultuur en toerisme. Door een te strakke reglementering zouden we de boeken kunnen sluiten: het zou voorbij zijn.

Uit eigen ervaring weet ik dat ook het omgekeerde geldt. Wie bezig is met artiesten, wordt soms gevraagd door mensen uit de gemeente of uit de lokale culturele organen om mee te helpen nadenken over het gemeentelijk cultureel beleid. Die mensen hebben immers ervaring en kunnen een frisse kijk hebben op wat wel en wat niet kan in de gemeente. Door iemand aan te spreken die in de sector actief is, wordt vermeden dat de culturele raden steeds weer bevolkt worden door dezelfde mensen.

Het klinkt misschien oneerbiedig, maar we kennen onze culturele raden allemaal. We hebben daarover al gesproken. Ik geef een paar voorbeelden die uit het leven gegrepen zijn. Zo blijft de kennis van een voorzitter van het Gregoriaanse koor, die al dertig jaar met heel veel toewijding zetelt in de culturele raad, vaak beperkt tot het eigen vakgebied. Ik denk aan de lokale kunstschilder die vindt dat hij door de rest van de wereld wordt miskend, en die één keer per jaar een tentoonstelling heeft. Dat klopt natuurlijk niet altijd, soms gaat het om mensen met een heel brede interesse, maar meestal is men blij met de inbreng van derden omwille van het frisse geluid, de andere stem, een nieuw idee. Vaak zijn de leden van de culturele raad brave en goede mensen, maar ze doen al dertig jaar hetzelfde en vragen zich af waarom alles nu op zijn kop moet worden gezet.

Mijnheer Caron, ik vind dus vooral belangrijk dat het gezonde verstand primeert, dat niemand tegelijk rechter en partij speelt en dat men geen financieel voordeel kan halen door mee bestekken goed te keuren die op maat geschreven zijn van het eigen bedrijf. Ik herhaal mijn aanbod. De deur van mijn kabinet staat altijd open en als er echt problemen zijn, dan stel ik voor om ons er samen met de VVSG en het Steunpunt Cultuur over te buigen. De steunpunten dienen daarvoor. Niemand praat er nu nog over, maar we hebben indertijd nog gedebatteerd over de vraag of er geen steunpunt-generaal moest komen om de vele steunpunten te kunnen overschouwen. Ik stel dus voor om met het Steunpunt Cultuur rond de tafel te gaan zitten om te bekijken of we een en ander moeten verfijnen. Een strakke, sluitende reglementering en wetgeving betekent in de praktijk dat we het kind met het badwater dreigen weg te gooien.

Ik kom nu tot mijn voorbereide antwoord. Zoals u stelt, mijnheer Caron, is de problematiek die u aanhaalt ook ruim aan bod gekomen tijdens de parlementaire bespreking van artikel 229 van het Gemeentedecreet. Ik heb toen reeds gesteld dat de ratio van deze bepaling is dat men niet terecht mag komen in een sfeer van belangenvermenging en dat de concrete situaties vanuit die optiek afgewogen moeten worden. Ik heb toen ook op de vragen van de heer Lauwers geantwoord dat de betrokkenheid van mensen uit de culturele sector mogelijk is, voor zover ze niet in een situatie terechtkomen waarbij ze rechter en partij zijn. Mensen uit die sfeer mogen niet uitgesloten worden, maar in dergelijke zaken zal vooral het gezond

verstand moeten worden gebruikt. De gemeente zal de situatie geval per geval moeten beoordelen.

Ik geef nog een voorbeeld. Kan het dat iemand met een handel in kantoormeubilair annex drukkerij en die al twintig jaar in een culturele raad zetelt, deel uitmaakt van een agentschap dat de culturele infrastructuur beheert? Ik vind dat dit moet kunnen, maar als er nieuwe stoelen en tafels moeten worden geleverd voor de vergaderlokalen of de culturele accommodatie, dan mag het bedrijf van die persoon niet deelnemen aan de offerte. Laat dat duidelijk zijn. Evenmin mag hij de offerte mee opstellen of mee goedkeuren, want dat zou belangenvermenging kunnen betekenen, maar dan ten aanzien van collega's of vrienden van hem. We moeten echter niet op voorhand zeggen dat die persoon geen deel mag uitmaken van het agentschap omwille van 1 kans op 1000 dat hij in een situatie van rechter en partij terechtkomt. Wel moet men de nodige discipline en gezond verstand aan de dag leggen om belangenvermenging tegen te gaan.

Ik ben er mij bijgevolg wel van bewust dat de onverenigbaarheid van artikel 229, ten vierde, van het Gemeentedecreet in de praktijk tot problemen kan leiden, meer bepaald voor personen die actief zijn in niet-winstgevende sectoren. De decreetgever had met deze onverenigbaarheid vooral de bedoeling te vermijden dat personeelsleden of bestuurders van commerciële ondernemingen zouden zetelen in de raad van bestuur van een agentschap dat gelijkaardige activiteiten ontwikkelt. Omdat de kans op belangenvermenging geringer is in de niet-commerciële sector, moet de strikte onverenigbaarheid van artikel 229, ten vierde beperkt worden tot bestuurders en werknemers van rechtspersonen die activiteiten op commerciële wijze of met een winst oogmerk uitoefenen in dezelfde beleidsdomeinen als het agentschap. Ook commerciële personen die niet in een rechtspersoon zijn georganiseerd, vallen hieronder. Voor personen die niet betrokken zijn bij commerciële activiteiten moet een afweging worden gemaakt, rekening houdend met de concrete situatie en omstandigheden. Het lijkt mij niet mogelijk er een standpunt over in te nemen dat in alle omstandigheden kan gelden.

Hiermee zeg ik in moeilijkere termen wat ik daarnet in heel toegankelijke termen heb proberen uit te drukken. We moeten de situaties vermijden waarin iemand rechter en partij is, maar in deze zullen we nooit een sluitende reglementering hebben. En als we die zouden hebben, zou er geen sector meer zijn. De manier waarop de sector van de vrije tijd in Vlaanderen wordt georganiseerd, zou daardoor immers kapot gaan. In deze situatie is er geen onverenigbaarheid, gelet op de interpretatie die aan het artikel 229, ten vierde, van het Gemeentedecreet gegeven moet worden.

Het is onmogelijk om het begrip 'beleidsdomein' af te lijnen. Geval per geval moet men bekijken of er zich

een schijn van belangenvermenging kan voordoen. We hebben het daar vroeger al vaak over gehad. Ik ben zelf als schepen nog bevoegd geweest voor de gemeentelijke bibliotheek. Wij organiseerden toen veel culturele activiteiten. Als je bijvoorbeeld een lezing organiseert en je laat een auteur spreken over zijn werk, kan dat net zo goed in de bibliotheek als in een cultureel centrum. We lieten ook andere kunstvormen, zoals videokunsten, aan bod komen. Dat loopt in elkaar over. Je moet dat dus geval per geval bekijken. Met een sluitende reglementering knijp je de sector de keel dicht.

Culturele infrastructures, instellingen en diensten, georganiseerd in een extern verzelfstandigd agentschap, zullen zowel aan de bepalingen van het Gemeentedecreet als aan de bepalingen van de Cultuurpactwetgeving moeten voldoen. Met de interpretatie die ik bij antwoord één formuleerde, stel ik vast dat de combinatie van de beide wetgevingen mogelijk moet zijn. Dat moeten we altijd nastreven, net als het idee van het Cultuurpact om alle strekkingen aan bod te laten komen. De idee om open te staan voor alle strekkingen en opvattingen in onze samenleving waarvoor een draagvlak bestaat, is een rijkdom die we moeten bewaken.

Artikel 229, ten vierde moet op die wijze geïnterpreteerd worden dat de onverenigbaarheid naast rechtspersonen ook betrekking heeft op natuurlijke personen en feitelijke verenigingen. Enkel met een dergelijke lezing kan het beoogde doel bereikt worden. De organisatie in een rechtspersoon is in die zin van ondergeschikt belang.

Ik geef nog een voorbeeld. Kan een voorzitter van een tennisvereniging zetelen in een agentschap dat sportmanifestaties organiseert? Men moet daarmee opletten, maar als het om een onbetaalde functie, moet dat zeker kunnen. Kun je omgekeerd een persoon die tennisbanen verhuurt, laten zetelen in een agentschap dat de sportinfrastructuur verhuurt? Neen, want die persoon kan ervoor pleiten om in de gemeentelijke sportaccommodaties geen tennisbanen ter beschikking te stellen, omdat anderen al een dergelijk aanbod verstrekken. Op die manier verzorgt hij zijn eigen broodwinning en beveiligd hij zijn monopolie op het grondgebied van de gemeente.

Mijnheer Caron, als er problemen zijn, wil ik dat altijd opnieuw bekijken, samen met de administratie, de VVSG, het Steunpunt voor het Lokaal Cultuurbeleid, het kabinet, maar ook met u of andere geïnteresseerden. Met uw herformulering kunnen we de problemen ook niet allemaal uitsluiten. Er blijven altijd vragen bestaan. We moeten er echter altijd over waken dat we het kind niet met het badwater weggoien.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister, ik vind dit een prima antwoord. Ik ben geen vragende partij om alles tot in detail te regelen. Uw inleiding en het antwoord op de eerste vraag gaven al de juiste richting aan

en maakten de rest van de vragen eerder facultatief. De casuïstiek die we nu beoefend hebben is voldoende richtinggevend om dit af te lijnen.

Mijn vraag was vooral ingegeven door de bekommernis dat enerzijds een te stringente interpretatie veel ervaring en betrokkenheid verloren zou laten gaan, al merkt u terecht op dat bestuursorganen tijdig vernieuwd moeten worden. Anderzijds mogen we niet te limitatief te werk gaan inzake de samenstelling, we moeten de verschraling zeker vermijden. Het antwoord ligt in dezelfde sfeer zoals men die destijds bedoeld heeft in de tekst. Helaas werd de tekst door de juristen op het terrein nogal stringent geïnterpreteerd.

Ik zal de uitnodiging overmaken aan Cultuur Lokaal en aan de VVSG. Zij zullen blij zijn met de mogelijkheid om eventueel nog knelpunten voor te leggen aan uw kabinet.

Minister Marino Keulen: Ik krijg er eigenlijk weinig vragen over. Ik heb de indruk dat men op het lokale niveau het gezond verstand gebruikt.

De heer Bart Caron: Het is natuurlijk nog maar net begonnen. Men is nu vooral bezig met de oprichting van de eerste autonome gemeentebedrijven in de vrijetijdssfeer. Die zijn nog splinternieuw.

Wat betreft de vzw's, zijn de meeste gemeenten nu bezig met uittekenen hoe ze het moeten aanpakken. Er zijn immers grondige wijzigingen in de regelgeving die betrekking hebben op de vzw's, bijvoorbeeld het meerderheidsprincipe van door de gemeenteraad aangeduide vertegenwoordigers in de besturen. Dat principe was tot voor kort niet van toepassing in de cultuursector. Het decreet liet toe om op paritaire basis of op basis van eenderderegelingen te werken.

De meeste problemen zullen dus pas de komende maanden opduiken, omdat we ook nog bezig zijn met een kleine wijziging aan het decreet Lokaal Cultuurbeleid zelf. Via voorgesprekken weten de sectoren en de gemeentebesturen dat meestal wel. Men wacht de herinstallatie van al die bestuursorganen af.

Ik denk dat op deze manier een aantal problemen vermeden zijn. Ik dank u van harte voor het antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Tom Dehaene tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de stand van zaken rond het OCMW-maxidecreet

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer de voorzitter, ik heb inderdaad vragen over het ontwerp van OCMW-maxidecreet. De stilte ter zake baart me immers wat zorgen. Nu kan het zijn dat u in stilte hard aan het werken bent aan dit ontwerp. Dat hoop ik ook. Ik heb u daar in januari al vragen over gesteld, en u antwoordde toen dat u zou overleggen met minister Vervotte en de VVSG, en uiteraard ook met het Agentschap voor Binnenlands Bestuur, uw eigen administratie.

Vier maanden later heb ik een aantal vragen voor u over de voortgang ter zake. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de voorbereiding van dit ontwerp van decreet? Met wie hebt u ondertussen overlegd over eventuele ontwerp teksten? Op basis van welke criteria zijn die gesprekspartners gekozen? Kunt u eventueel verduidelijken welke prioriteiten die verscheidene gesprekspartners naar voren hebben geschoven? Hebt u zelf ook punten naar voren geschoven? Zo ja, welke? Kunt u aangeven wanneer u het ontwerp van decreet rond wilt hebben?

De VVSG heeft ideeën en elementen aangebracht. Hebt u die goed ontvangen? Hebt u ter zake al de mening van de administratie gevraagd? Heeft de administratie ze al bestudeerd? Zo ja, wat waren de bevindingen?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Dehaene, ik dank u voor deze vraag. We weten dat de OCMW's u na aan het hart liggen. Dat geldt ook voor mij. We zijn daar inderdaad gemotiveerd mee bezig, en ook met het overleg met de VVSG.

De voorbije maanden heeft mijn administratie in overleg met mijn kabinet de tekst van het Gemeentedecreet, de OCMW-wet en het voorstel van de VVSG structureel gebundeld. Dat kan overbodig lijken, maar het was nodig, om zo volledig mogelijk de aspecten die moeten worden besproken te detecteren en gestructureerd te kunnen bespreken. De werkzaamheden zijn momenteel zo ver gevorderd dat het overleg met de sector – en dan bedoel ik vooral de VVSG – vanaf de maand juni echt kan worden opgestart. Dat zal in eerste instantie gebeuren aan de hand van een conceptnota, die de krachtlijnen van het vooropgestelde ontwerp van decreet bevat. Daarna zal de structurele bundeling worden omgevormd tot een ontwerp tekst, die rekening zal houden met de resultaten van de besprekingen, en vervolgens per artikel

worden besproken. Ik zal het werkveld ruim consulteren en daarvoor de nodige tijd vrijmaken. We proberen een maxidecreet tot stand te brengen, dus dat moet in orde zijn. Eigenlijk willen we daarmee alles regelen wat de OCMW's betreft, zoals we dat hebben gedaan bij de omzetting van de Gemeentewet tot het Gemeentedecreet, met uitzondering van die elementen die federaal zijn. Dat gold ook voor de Gemeentewet: alles wat betrekking had op veiligheid, politie en brandweer viel daarbuiten. Als OCMW-voorzitter weet u heel goed dat ook de OCMW-wet federale elementen bevat, zoals de rechtspersoon op zich, de taken van het OCMW en de beroepsmogelijkheden tegen OCMW-beslissingen.

Het voornoemde overleg zal voort worden gevoerd via de VVSG. Ik zal vragen dat de afvaardiging van de vereniging oog zou hebben voor de samenhang op het lokale niveau tussen de werking van de gemeente en die van het OCMW. Zoals ik al meermaals heb aangekondigd, ook in mijn beleidsbrief, is het basisuitgangspunt van het te ontwerpen OCMW-decreet immers een maximale afstemming van de bestuurlijke organisatie van de OCMW's op het Gemeentedecreet.

Ik wil daarbij even opmerken dat ik wel een voorstander ben van zelfstandige OCMW's. Ik krijg vaak het verwijt er een geheime agenda op na te houden, die erin zou bestaan de OCMW's af te schaffen. Dat wil ik niet. Wel wil ik meer synergie tussen gemeente en OCMW. Ik denk dat de meerderheid van deze commissie en dit parlement dat ook wil. In de mate van het mogelijke moeten bepaalde dingen samen worden georganiseerd, zoals de boekhouding, de personeelsdienst, de juridische dienst en de poetsploegen. Dat moeten we proberen efficiënter te organiseren, zodat er meer geld overblijft voor het inhoudelijke beleid.

Deze beleidskeuze betekent dat de Vlaamse Regering zoveel als mogelijk dezelfde principes en uitgangspunten wil hanteren voor de werking van de beide lokale besturen. Voor de burger vormen de gemeentelijke en OCMW-diensten één geheel. De onderlinge afstemming van de werkingsregels maakt het lokaal bestuur doorzichtiger, zowel voor de burger als voor de mandatarissen en het personeel. Dat is des te meer van belang, nu de regelgeving ook het inzetten van gemeenschappelijke ondersteunende diensten mogelijk maakt, zoals bijvoorbeeld op het vlak van de logistiek of het personeel. Dat is de synergie waarover ik het daarnet had.

De onderlinge afstemming tussen het OCMW-decreet en het Gemeentedecreet is dan ook de belangrijkste krachtlijn van de ontwerp tekst. Natuurlijk moet voor de verschillende deelaspecten wel worden onderzocht of de specifieke positionering van de OCMW's verenigbaar is met een identieke regeling als voor de gemeenten. Voor een aantal elementen is in ieder geval een aangepaste regeling nodig, gelet op de bestuurlijke

verhouding tussen de gemeente en het OCMW. Het Gemeentedecreet kan niet zomaar mutatis mutandis worden gekopieerd. Zo heeft een OCMW een Vast Bureau. Dat is niet hetzelfde als een college van burgemeester en schepenen. Het Vast Bureau is als het ware een 'afspiegelingscollege'. In principe maakt de oppositie daar ook deel van uit, wat niet het geval is bij een college van burgemeester en schepenen. Een ander voorbeeld is dat van de gemeenteraadscommissies en de bijzondere comités die bestaan binnen het OCMW. Gemeenteraadscommissies beslissen niet, bijzondere comités wel, zoals u weet. Gemeenteraadscommissies zijn openbaar. Bijzondere comités zijn niet openbaar. Er zijn dus verschillen en met die specificiteit moeten we rekening houden. De voorzitter van deze commissie, die zelf ook OCMW-voorzitter is, zal dat alleen maar beamen.

Meer in het algemeen gelden de prioritaire uitgangspunten die ook bij het Gemeentedecreet naar voren werden geschoven.

Ik wens geen dwingend tijdspad op te leggen aan het overleg met de sector. Ik zal dit overleg opstarten vanaf juni, met de bedoeling om na het zomerreces de werkzaamheden te beëindigen. Maar, zoals gesteld, wil ik voor dat overleg voldoende tijd maken. Mijn kabinet heeft dit ook zo aan de VVSG meegedeeld. De VVSG was daar zelf vragende partij voor. Ik wil dit alleszins dit jaar rond hebben. We moeten dit nieuwe OCMW-decreet in het najaar goedgekeurd krijgen in deze commissie en dit parlement. Voor de VVSG hoefde het zelfs niet zo snel te gaan. Ik heb me echter voorgenomen dit af te ronden.

Met het oog op de voorbereidende tekst voor het opstellen van de conceptnota worden de voorstellen van de VVSG uiteraard ernstig onderzocht. Die voorstellen maken natuurlijk mee deel uit van het overleg dat ik in juni opnieuw opstart. Alleszins blijft het mijn betrachting om het ontwerp in het najaar ter bespreking en goedkeuring aan het parlement voor te leggen.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer de minister, ik dank u voor het duidelijke antwoord. Ik begrijp dat de conceptnota bijna klaar is. Ik heb u niet horen zeggen dat u overleg hebt gepleegd met minister Vervotte of haar administratie. U had dat in januari nochtans aangekondigd. Ik ga er dan ook vanuit dat dit wel degelijk is gebeurd. Als de conceptnota klaar is, kunt u die dan ook overmaken aan de leden van de commissie?

Ik deel uw opmerking dat we ervoor moeten opletten niet zomaar alles wat te maken heeft met het Gemeentedecreet, te kopiëren. Dat zou een zeer gevaarlijke tendens zijn. We moeten er nauwgezet op toezien dat wat we kopiëren effectief bruikbaar is in het OCMW.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Dehaene, het is evident dat de conceptnota ter beschikking kan worden gesteld van de commissieleden. Ik heb aan minister Vervotte gevraagd om een vertegenwoordiger af te vaardigen. Ik wacht nu op haar antwoord. Wij zijn verantwoordelijk voor het bestuurlijk toezicht en zij voor het inhoudelijke welzijnsbeleid. We gaan dit zeker en vast niet zonder haar proberen te doen. Zo werk ik niet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
